huutoja. Hän oli kutsuttu isänsä kanssa eräässeen perheeseen. Rouva oli venäläinen ja herra heidän heimolaisiaan, saksalainen. Rouva oli saanut Venäjältä sisarensa pojan vieraakseen ja nyt oli kutsunut vieraita esitelläkseen nuorukaiselle. Silloin näki Magda ensi kerran Wladimirin, tuon uljaan kauniin nuorukaisen. Oi, hän olisi jo silloin tahtonut sanoa heti, että hän rakasti tuota nuorukaista koko nuoren sydämensä hehkulla.

Magda näki myös viehättävän, nuoren venakon, joka oli myös äskettäin saapunut Venäjältä Wladimirin äidin lähettämänä tähän perheeseen sisäköksi. Hän ei voinut puhua maan kieltä ja se teki haittaa toimituksissa. Magda näki hänen usein kainoudesta punastuvan ja silloin hän näytti oikealta kaunottarelta. Joku päivä myöheimmin saivat lehdistä lukea, että sama tyttö on kadonnut ja on kadoksissa vielä nytkin.

Magda pyyhki otsaansa aivan kuin karkoittaakseen vastenmielisiä, surullisia muistoja. Häntä harmitti että oli tuhlannut aikansa moisia asioita muistellessaan eikä sitä, jota varten oli tänne tullut. Hänen ohuen pitsisen pukunsa alla rinta nousi ja laski tiheään ja hän äkkiä kääntyi maantielle katsoakseen. Ehkä sittenkin Morfan aavistukset ennustivat jotain ja hän muisti nyt kuinka tämä puhe heiltä äsken katkesi.

Missä mahtaa viipyä Wladimir — mitä on voinut tapahtua. Europan riehuva sota oli ollut Magdalle päivän kysymys. Niin julmasti oli se käyttänyt keinoja rikkoakseen hänen ja Wladimirin rakkauden, mutta onnistumatta. Heikkona sairaana makasi Wladimir kuumeen houreissa sodan syttyessä. Kuinka kaunis oli tuo nuorukainen siinä maatessaan! Kuumeen puna poskillaan, silmissä tulinen kiilto. Kuinka suloinen oli se hetki, kun hän hiukan toinnuttuaan ojensi Magdalle kallisarvoisen timantti sormuksen. — He kihlautuivat salaa isältä.

Ei, tuhannesti ei! Ei ole Wladimir voinut unohtaa lupaustaan. Ei ole hän voinut unohtaa impeä, jota hän rakasti enemmän kuin itseään. Hurjana tuulispäänä syöksyi vihuri köynnöksien alle ja taas täyteläinen tumma terttu kosketti hänen otsaansa. Huh! hän tahtoi huutaa ja juosta pois, mutta ei voinut. Jalat vapisivat ja sydän löi rajusti. Se oli käynyt niin äkkiä, niin odottamatta.... —Mutta eihän tässä ole mitään kummallista, sehän oli vaan marjaterttu, joka tuntui niin hirveän kylmältä satuttaissaan hänen tulista otsaansa, lohdutteli Magda itseään, vaan ei voinut parhaalla tahdollakaan karkoittaa sitä outoa tunnetta rinnastaan, jonka tämä säikähdys sai aikaan. Hän kääntyi pois lähteäkseen kun kuuli ajoneuvojen lähestyvän maantiellä. Näki isän vimmatulla kiireellä hypähtänyt ulos niistä ja kuuli hänen jakelevan palvelusväelle käskyjä ankaralla, kovalla äänenpainolla. Ennenkuin hän ehti talon luo juoksi liveripukuinen palvelija häntä vastaan kalpeana ja hengästyneenä.

"Armollinen neiti, isänne on saanut määräyksen seurata sotilaita rintamaan taistelupaikalle. Tämä on hirveätä, julmaa ...." ja mies alkoi äänekkäästi valitella.

Magda sanaakaan lausumatta antoi merkin hänelle poistua ja läksi juoksemaan halki nurmikoa, jolloin Puntoos leikitellen hypähteli hänen rinnallaan.

Hän löysi isänsä kirjastohuoneessa pahalla tuulella. Huusi ja kiljui krijurilleen ja syyti paperia tukuttain lattialle. Tekeytyi hiukan lempeämmäksi kun huomasi kauniin tyttärensä odottavan tervehdyssuudelmaa.

"Aja pois!" kiljasi isä, osoittaen koiraa joka ei odottanut ajamista, vaan nöyränä kääntyi oveen päin ja alkoi raapia sitä isolla käpälällään. Magda avasi oven ja kuiskasi eläimen korvaan: "Mene minun makuuhuoneeseeni".

"Minä matkustan tänä iltana. Sinun tehtäväksesi jääpi hoitaa tätä kirjastoa. Taloudesta kyllä pitää "Hän" huolen. Pari kolme miespalvelijaa voit eroittaa, kun heidän kuukautensa tulee täyteen."

Magda oli ihmeissään. Tuolla lailla puhui hänen isänä eron viimeisinä hetkinä. Puhui kirjastosta ja palvelijoista aivan kuin hän olisi taloudenhoitaja eikä ainut lapsi, josta isä erkanee ehkä viimeisen kerran. Eikö isällä ollut mitään muuta sanottavaa hänelle. Jääpiköhän hän aivan yksin tänne kotiin suremaan isäänsä ja kuka tiesi mikä vaara voisi kohdata häntä. Onhan hän vielä melkein lapsi. Magda tunsi mielenkarvautta, tunsi taas olevansa orpo ja rakkautta vailla ja taas sulhons kaunis haamu nousi hänen eteensä. Sinä minun elämäni! Sinä rakkauteni ja onneni! Oi lemmittyni, Wladimir! huusi Magdan sydän sillä aikaa kun isä jakeli hälle määräyksiä.

(Jatk.)

MIETELMIÄ.

Minä istun meren rannalla, kauniilla mäen rinteellä. On illan hiljaisuus. Lempeä kesätuuli hivelee saaden luonnon musiikin valloilleen. Hiljalleen alkaa hongikko huminoida tätä säestää lintujen kauniit, heleät iltaliverrykset. Aurinko heittää viimesäteitään, ikäänkuin tarkastaisi, onko kaikki levossa. Kullankellertävänä taivaan ranta suutelee silmäkannon etäydellä Tyynenmeren pintaa. On täydellinen hiljaisuus, ainoastaan silloin tällöin maantieltä kuuluva rattaan kolina, joka häiritsee illan kultaista rauhaa.

Nojaudun vaistomaisesti vierelläni olevaa kantoa vastaan. Minusta tuntuu, kun en oilsi ansainnut tätä kaikkea mitä kuulen ja näen.

Alan mietiskellä ihmiselämää — niin, ihmiselämää — nostan arkana katseeni merelle, jossa tuuli on saanut aikaan pieniä väreitä. Parhaani mukaan tarkastan joka värettä, jotka hukkuvat rantakivien syleilyyn. Tuolla etäällä kiiruhtaa taasen uusi väre. Miten kaunis, miten voittorikkaana ja elävänä se vyöryy. On hauska seurata sitä aina rantaan asti. Nyt se pääsee niemekkeen kohdalle. Miten kaunis —! pieni, kaunis, valkea, puhtoinen laine, jossa koristeena lumivalkea vaahto. —"Anna minun mennä sinun syleilyysi. O! saavu pian luokseni rantaan — Uuh! Mitä hirveää? Niemellä olevat vallattomat pojat leikkivät ja laskevat kaarnaveneen veteen. Vene särkee väreen. Olen huutaa suuttumuksesta, kunnes samassa huomaan sen synnyttävän uusia väreitä, jotka entistä kauniimpana saapuvat rantaan.

Tuuli yltyy hiljalleen ja väreet muodostuvat vaahtopäisiksi laineiksi. Ilma pimenee. Viserrykset taukoavat, vaan vielä hongikko humisee. Suurella nopeudella kulkee moottorivene särkien kaikki mitä eteen sattuu — miten hirveää — — Kauheata—!

Tuuli yltyy. Hongikko soittaa kuin sotamarssia. Ilma on pimeää. Koko luonto on kuin kuoleman oma. Luonnon voimat raivoavat. Aallot merellä ovat korkeita, kaikki valkeassa vahdossa, nostaen suuria vesipatsaita korkealle ilmaan. — — —

Etäällä kulkee teräksinen, suojeluskammioineen ja kaikilla mahdollisilla keinoilla varustettu valtamerilaiva — se lähenee — lähenee, särkien laineita. Minä taistelen meren aaltojen kanssa, ja tuijotan eteeni kuin mieilpuoli. Miten ylpeänä tuo hirviö kulkee. Nyt se laskee päin pyörremyrskyä. Olen tukahtua. Nyt — nyt — se laskee pyörremyrskyyn, se särkyy, häviää, ja sisällä olleet hukkuvat.

Eläköön! Minun toiveeni perillä. Myrsky asettuu. Linnut laulavat. Hongikko huminoi. Kukat nostavat päänsä joita auringon ensisäteet suutelevat. Kaikki on niin kaunista — niin ihanaa — ihanaa — — — —

Milloin nousee kansan pohjakerros, myrskyn tavoin ja saattaa sortajansa vaarattomaksi — milloin — milloin — — — — —

SULO S——S.

SAIRAUDEN VÄLTTÄMISEKSI

Tarttuvat taudit.

Tarttuva tauti on sellainen, jonka toinen ihminen saa tartuntana toiselta. Nämä taudit saavat alkunsa hyvin pienistä elävistä, joita sanotaan basilleiksi. Basillit ovat niin pieniä, että ne voi nähdä ainoastaan hyvin voimakkaan isonnuslasin avulla. Ne kasvavat hyvin nopeaan ihmisruumiissa. Niistä lähtevät eritykset, jotka ovat hyvin erilaisia erilaatuisissa taudeissa, tekevat tuhoja usein kulkeutuen yli koko ruumiin siitä paikasta mihin basillit ensin istuivat. Esim. kurkkumädässä ne koteutuvat kurkkuun, mutta voimakas myrkky johtuva tästä taudista kulkeutuu sydämeen ja munuaisiin ja aivoihin ja voi se vahingoittaa nämä orgaanit niin paholn, että siitä seursa kuolema.

Lavantaudin basilli taas ottaa siljansa suolistossa, mutta lavantaudin myrkytys silti kulkeutuu yli koko ruumiin kuten kurkkumätä taudinkin myrkky.

Vaarallisilla taudin basilleilla ei silti suinkaan ole rajatonta valtaa, silloinkaan kun ne ovat jo pesiintyneet ihmisruumiiseen. Vissit solut, pääasiallisesti valkoiset solut, sotivat niitä vastaan. Silloin kun ne onnistuvat basillit tappamaan, niin sairas paranee, jos taas basillit pääsevät voitolle, niin sairas kuolee.

On tärkeätä muistaa, että kaikki taudin basillit tulevat ruumiin ulkopuolelta. Ne voivat mennä sisälle nenän kautta, suun kautta, haavojen ja ihorikkoutumien kautta j. n. e., mutta aina ne kuitenkin tulevat ulkoa'lin ja yksi keino sairauden välttämiseksi on se, että estää basillit pääsemästä sisälle ruumiiseen. Kuten äsken mainittiin, sotivat valkoiset solut taudin basilleja vastaan, mutta nämä solut ovat heikkoja silloin, jos ei ihminen ole ruumiillisesti hyvässä kunnossa syystä tai toisesta, joten toinen tärkeä tehtävä sairauden välttämiseksi on se, että pitää itsensä aina mahdollisimman vahvassa kunnossa ja parhaassa terveydessä.

Siitä mitä on edellä sanottu käy jo selväksi se, että välttyäksemme sairastumisesta täytyy meidän varoa, ettelvät taudin basillit pääse sisään. Ja koska taudin basilleja aina löytyy sairaan läheisyydessä on silloin oltava varovaisia. Äidillä ei ole mitään oikeutta saatta itseään ja lapsiaan taudin tartunnan vaaraan. Se ei muuta asiaa, vaikka tauti olisi lievääkin laatua; lievimmistäkin taudeista voi kehittyä vaikeitakin tauteja. Ja sitäpaitse sellaisista lasten taudeista kuten tuhkuri, hinkuyökä, tulirokko y. m. johtuu usein hyvinkin vakavia seurauksia. Siksi, pysykää poissa ja pitäkää lapsenne visusti pois sellaisista huoneista, ja kouluista ja yleisistä laitoksista, missä näitä tauteja kulloinkin liikkuu, sillä siellä voi helposti saada tartunnan. Jos teillä on sellainen sairas kotonanne, niin pankaa sairas heti eri huoneeseen yksikseen ja kysykää lää käriltä neuvoa, mitä on tehtävä, jos ette itse ole varmoja siitä mitä sellaisessa tapauksessa on tehtävä, miten sairasta hoidettava. Kaikki toiset perheen jäsenet pitää visusti pitää pois sairaan huoneesta, paitsi hoitajaa, jonka tulee pitää huoli siitä, ettei kanna tartuntaa sairashuoneesta toisiin perheen jäseniin. Sairaan ruoka- y. m. astiat on tarkoin puhdistettava aina, ennenkuin ne viedään pois sairashuoneesta.

Mukava tapa säilyttää omenia ilman sokuria.

Nyt kun sokeri on tullut entistä kalliimmaksi, on kai tervetullut seuraava omenien säilytystapa.

Omenoista poistetaan varret, kukanjäännökset ja pilkut. Omenat huuhdotaan, palotellaan ja keitetään soseeksi niin vähässä vedessä kuin mahdollista. Sose puserretaan siivilän läpi sekä asetetaan uudelleen tulelle kiehumaan siksi, kunnes se on jotenkin paksua, jolloin se kaadetaan lämpimiin purnukkoihin. Seosta täytyy kiehumisen aikana ahkerasti hämmentää, jotta se ei "pala pohjaan." Kun omenasose on purnukassa jäähtynyt, asetetaan purnukan suulle niin iso liinatilkku, että se ulottuu purnukan reunojen ulkopuolelle. Tilkun päälle pannaan jotenkin paksu kerros hapanta, keitettyä puolukkahillon, joka ei saa olla kovin mehukasta. Kun omensosetta aletaan käyttää, nostetaan liinatilkku hilloineen pois. Ainoastaan pienin osa ylinnä olevaa sosetta värjäytyy punaiseksi. Tällainen omenasose säilyy kellarissa sangen kauan hyvänä. Se on hyvää sitten talven mittaan käyttää keitoiksi, puuroiksi ja jälkiruuiksi y. m. S. C—n.

Emäntien muistikirjaan.

..Käytännöllisen pyykkipinnapussin saa siten, kun tekee jostakin lujasta kankaasta pussin ja nöörin asemesta pujottelee sen suun ympärille vahvan rautalangan siten, että toinen langan pää jää toiselle ja toinen toiselle puolelle, langan päät jätetään tarpeeksi pitkiksi ja käännetään koukulle. Pussi asetetaan koukuista pyykinuoralle riippumaan ja lykätään siinä eteenpäin sitä mukaan kuin vaatteiden nuoralle pano edistyy. Tätten ovat pinnat aina saatavissa ja avonaisesta pussista on niitä helppo ottaa.

Asbestomatto on kaikista paras käyttää siltysraudan alla, sillä sen päällä pysyy rauta paljo paremmin kuumana kuin minkään muun esineen ja siihen on paljon helpompi laskea rauta kuin tavallisesti käytetyille alustoille.

Nahkalla päällystetyt huonekalut kestävät enemmän aikaa, jos nahkat sivellään eli pyyhitään kerran kuussa seuraavalla seoksella: Yksi osa hyvää etikkaa, kaksi osaa keitettyä liinansiemenöljyä pannaan pulloon ja puistetaan hyvin sekaisin. Nahkat, ja puutkin, pyyhitään tällä öljyllä kastellulla vaatekappaleella ja senjälkeen hinkataan silkillä tai säämiskällä.

Lasten näytelmä-kirjallisuutta

COLUMBIAN KUKKATARHA
Näytelmä lapsille.

Henkilöt: Columbia, joka huolehtii kukista; Kapitalisti, joka kastelee kukkia; Porvarilehti, joka valehtelee; Pappi, joka rukoilee kukkien puolesta; Työ, joka pelastaa ne; Sosialismin hengetär, joka vapauttaa kukat; Sos. lastenkouluoppias, joka herättää Työn — Hinta 25c.

NOUSEVA KOSTO
Lastennäytelmä kahdessa näytöksessä
Kirj. PAUL SUORSA.

Henkilöt: August, lakossa oleva työläinen; Bertha, 12-vuotias, Sigrid, 9-vuotias, Maiju, 6-vuotias ja Jussi, 10-vuotias, hänen lapsiansa; Toivi, Henrik, Katri, lakkolaisten lapsia; Kaapro, Kustaa, Jaakko, Pekka, lakkolaisia. — Hinta 25c.

ONNEN TIE
Näytelmä kahdessa näytöksessä

Henkilöt: Agatha, rikkaan tytär; Sanni, köyhän tytär; Ruth Agathan täti. Hengettäret: Kuningatar, Virvatuli, Päivänpaiste, Kastehelmi, Kultakuori, Hallitsijattaret: Surumieli, Levottomuus, Harmi. Muita hengettäriä ja haltijattaria. — Hinta 25c.

SANKARIT
Kolmen poikasen vuorokeskustelu.
Henkilöt: Riku, Harri, Vili. — Hinta 25c.

KUNNAN ELÄTTI
Kirj. HELMI VILEN.
Henkilöt: Talon emäntä; Heikki, 14-vuotias talon poika; Alma, 12-vuotias talon tyttö; Maiju, 12-vuotias kunnan elätti; Heta, Maijun äiti. — Hinta 25c.

TILATAAN OSOTTEELLA:
TOVERI
Box 99. Astoria, Ore.

— Tiedätkö kuinka monta Toveritarta tulee paikkakunnallesi? Tuleeko niin monta kuin on suomalaista naista? Muista velvollisuutesi sosialistina